

Zmarł ks. kan. Józef Maciążka, wieloletni proboszcz parafii w Kasince Małej

19/01/2024, dodał: **Magda Polańska**



18 stycznia 2024 r. zmarł ks. kanonik Józef Maciążka, proboszcz Parafii pw. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Kasince Małej w latach 2001 - 2015. 19 maja b.r. świętowałyby jubileusz 50 - lecia swojego kapłaństwa.

Urodził się 15 stycznia 1949 r. w Toporzysku i tam chodził do szkoły podstawowej. Naukę kontynuował w Liceum Ogólnokształcącym w Jordanowie. Odpowiadając na głos powołania podjął studia w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Krakowskiej. W ich trakcie został przymusowo wcielony do służby w tzw. kleryckich jednostkach Ludowego Wojska Polskiego w Bartoszych. Świecenia kapłańskie przyjął z rąk kardynała Karola Wojtyły w 1974 r .

Jako wikariusz pracował na parafii p.w. Narodzenia NMP w Żywcu (do 1980 r.) oraz parafii p.w. św. Floriana w Krakowie (do 1988 r.). W latach 1988 - 2001 był proboszczem parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Woli Batorskiej. Był również dekanalnym duszpasterzem dobroczynności w dekanacie Niepołomice i notariuszem tego dekanatu. Od 2001 do 2015 pełnił urząd proboszcza parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Kasince Małej.

Był gospodarzem z prawdziwego zdarzenia i ojcem dla swoich parafian. Powierzona mu wspólnota rozwinęła się duchowo, a mienie z dnia na dzień przysparzało powodów do dumy.

Dzięki jego staraniom i wytrwałej pracy oraz wzorowej relacji z parafianami wymalowano wnętrze kościoła i wyremontowano organy oraz wszystkie ołtarze, a także odnowiono fasadę kasinczańską świątyni. Remontowi poddano również przykościelne ogrodzenie. Parafia wzbogaciła się o przestronny, duży parking. Na cmentarzu parafialnym wykonano grobowiec dla księży, a nad nim ołtarz polowy. Przekryto dach plebanii, wybudowano budynek gospodarczy, garaże i salkę nad nimi.

Wokół kaplicy na Zagródcu postawiono ogrodzenie i a w jej wnętrzu położono nową posadzkę.

Dbał o sprawy urzędowe regulując kwestie własności dot. mienia powierzonej mu wspólnoty. W dokumentach parafialnych zostawił przejrzysty porządek.

Swoich parafian zawierzył Matce Bożej Nieustającej Pomocy wprowadzając cotygodniowe nabożeństwa z prośbami i podziękowaniami do tej orędowniczki we wszystkich sprawach. Przygotował parafię do jubileuszu 100 – lecia jej istnienia.

Zadbał o porządek na cmentarzu parafialnym i wprowadził Msze św. odprowadzane na tej nekropolii w dzień Wszystkich Świętych oraz tydzień po uroczystościach odpustowych w parafii.

Czynił dobro z potrzeby serca. Nie lubił rozgłosu, pomagał po cichu. Widział potrzebujących i w ich wsparcie zaangażował całą społeczność wprowadzając bratnią pomoc świąteczną. Jego dobre serce i szczodrość poznali kasinczanie już na początku ich wspólnej drogi, gdy zaopiekował się Matką swojego poprzednika na probostwie w Kasince Małej stwarzając jej aż do śmierci prawdziwy dom na plebanii i nazywając „babcią”. Wielokrotnie tę jego niezwykłą życzliwość i empatię odczuwali parafianie i inni potrzebujący, którzy do drzwi plebanii w Kasince Małej często pukali z prośbą o pomoc. Nigdy jej nie odmówił. Dość wspomnieć o jego wielokierunkowym wsparciu podczas wielkiej powodzi, która dotknęła tę miejscowość w 2014 roku. Pozyskał wówczas pomoc z Caritas Polska, udostępnił pomieszczenia parafialne na potrzeby magazynu darów przekazywanych poszkodowanym parafianom, a dla służb pracujących przy usuwaniu skutków wielkiej wody otworzył drzwi plebanii. Całą akcję wspierał modlitwą, pracą, pomocą rzeczową i finansową. Stał się łącznikiem pomiędzy potrzebującymi a niosącymi wszelką pomoc.

Był niezwykle skromnym człowiekiem o wielkim sercu. Niedoścignionym wzorem człowieka, księdza, gospodarza, uczciwego, sumiennego, bez reszty oddanego Bogu i ludziom, niosącego pomoc, modlitwę, czyny. Niezwykłego w swojej prostocie, estety i pedanta, wyróżniającego się inteligencją, poczuciem piękna do spraw duchowych i materialnych oraz wysoką kulturą osobistą przejawiającą się w każdym geście, słowie, czynie, zachowaniu i relacjach. Nie przywiązywał wagi do swoich wygod, nie gromadził rzeczy osobistych. Wartość stanowiło dla niego mienie powierzonej mu wspólnoty.

W 2008 roku odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi za działalność społeczną i charytatywną. W 2016 odebrał pierwszy stopień oficerski, podporucznika rezerwy, za swój przymusowy pobyt w wojsku. W 2017 roku otrzymał wyróżnienie „Za zasługi dla Gminy Mszana Dolna” za swoją pracę i działalność społeczną przyczyniającą się do rozwoju tego samorządu.

Po przejściu na emeryturę pozostał w Parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Kasince Małej. Od 2017 r. mieszkał w Domu Księży Emerytów w Makowie Podhalańskim. Już wtedy w sercach kasinczan zasiał tęsknotę za swoją codzienną obecnością, szczerym, ale cichym uśmiechem, dobrym słowem, otwartością... Tęsknotę za nim samym, do której w styczniowy wieczór 2024 roku dołączyła pustka. Zmarł wielki człowiek.

Zgodnie z jego ostatnią wolą spoczął na cmentarzu parafialnym w ukochanej Kasince Małej. Spełnił tym samym pragnienia swoich zagórzańskich parafian i wrócił do Kasinki. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 22 lutego 2024 r. w jego rodzinnej parafii w Toporzysku, a 23 stycznia w Kasince Małej.

Magda Polańska